

D O M

afsagt den 21. april 2009 af Vestre Landsrets 12. afdeling
(dommerne Erik P. Bentzen, Torben Geneser og Christian Schou
(kst.) med domsmænd) i ankesag S-2880-08

Anklagemyndigheden

mod

født den

(advokat Alexander Tychsen, Toftlund).

Retten i Sønderborg har den 21. november 2008 afsagt dom i 1.
instans (SS 3398/2008).

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anklagemyndigheden har på vegne af Alm. Brand påstået dommens
afgørelse om erstatning stadfæstet.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet om erstatning.

Tiltalte har anerkendt kravet størrelsesmæssigt.

Tiltalte har supplerende forklaret, at det var hans hus, der
brændte. Han fraflyttede huset i december 2000 og flyttede
til Sverige. Huset blev udlejet til $\sqrt{3}$ og $\sqrt{1}$, som var
blevet sat på gaden. Efter 4-5 måneder betalte $\sqrt{3}$ ikke
længere husleje, men han og $\sqrt{1}$ blev boende en del længere
tid i huset. Det skal nok passe, at $\sqrt{3}$ og $\sqrt{1}$ boede der i

6-7 måneder indtil sommeren 2001. Huset stod derefter tomt. Det var ikke dyrt at have huset stående ubeboet. $\sqrt{4}$ var interesseret i bygningen, og der var snak om, at han kunne overtage bygningen. Der var tale om et rundt beløb på 500.000 kr. for bygningen, men det blev ikke til noget med salget til $\sqrt{4}$. Tiltalte havde stadig en drøm om at lave en "mini village" og at sætte et bjælkehus op. Bygningen skulle jævnnes med jorden, og der skulle i stedet bygges et fælleshus. Det gik "i vasken" med nogle investorer, og derfor ville tiltalte gøre det senere. Ejendommen var ikke så dyr at have stående, så det betød ikke noget. I marts 2002 arbejdede tiltalte i Norge. Han arbejdede som udgangspunkt fire dage om ugen fra mandag til torsdag. Tiltalte husker ikke decideret, hvor han var den 8. marts 2002, men han ved, at han ikke var i Danmark. Han har således heller ikke været i huset, og han har ikke sat ild til det. Hans DNA kan være kommet på cigaretten, da $\sqrt{3}$, $\sqrt{1}$ og $\sqrt{4}$ tilbød ham en filtercigaret, og det er den eneste mulighed. De var udgået for hjemmerullede cigaretter. Han ved ikke, hvorfor de tilbød ham cigareten. Tiltalte husker ikke helt konkret, hvornår det var, men det var mens, $\sqrt{3}$ og $\sqrt{1}$ boede i huset. Tiltalte tog cigareten i munden, men da telefonen ringede, lagde han den fra sig igen. Han nåede ikke at tænde cigareten, og det var heller ikke meningen, at han ville tænde den. På daværende tidspunkt var hans forhold til $\sqrt{3}$ og $\sqrt{1}$ udmærket, men han tror, de var lidt misundelige over, at tiltalte ville i gang med en "mini village". De syntes måske, at tiltalte var kommet for nemt til det. $\sqrt{3}$ var lidt sur på grund af nogle problemer med en bil, som $\sqrt{3}$ skulle lave for tiltalte. Da $\sqrt{3}$ og $\sqrt{1}$ efter 6 måneder skulle stige i husleje, holdt de op med at betale. De betalte kun husleje i 5 måneder, og den sjette måned betalte de ikke for. Det var omkring det tidspunkt, hvor tiltalte havde cigareten i munden. Efter at have haft cigareten i munden, lagde tiltalte den i et askebæger. Han gik derefter ud af huset og kom ikke tilbage den

dag, så han så ikke, om de gjorde noget ved cigaretten. Det er en mulighed, at de har opbevaret den i en plasticpose. De havde snakket om, om der var mulighed for, at de selv kunne komme på ejendommen. $\sqrt{3}$ var nok lidt sur over, at han ikke fik betaling for det arbejde, han i anden omgang havde lavet på bilen. Det kan nok lade sig gøre at tænde cigaretten uden at overføre DNA til den. Tiltalte blev af politiet gjort bekendt med, at hans DNA var fundet på en cigaret. Tiltalte var interesseret i at få sagen afgjort, men var stærkt engageret i sit arbejde som konsulent i Norge. Tiltalte sendte et brev til Alm. Brand, fordi han var interesseret i en afgørelse. Det var billigere for Alm. Brand at nedbryde huset end at sætte det i stand. Det var alligevel meningen, at huset skulle rives ned, så han nævnte derfor den mulighed. Han hentydede i brevet til, at Alm. Brand ville få deres penge tilbage igen i form af præmie. Han mente, at 5 års præmie ville svare til forsikringsselskabets udbetaling. Det er ikke hans stærke side at skrive. Der var tale om et forslag til Alm. Brand. Tiltalte havde forberedt etablering af en "mini vil-lage" og havde indkøbt omkring 500 lærkestammer til et bjælkehus. $\sqrt{3}$ hjalp tiltalte med at fælde dem, hvorefter de blev kørt ud på ejendommen. $\sqrt{3}$ savede alle 500 stammer op til brænde og solgte det, uden at tiltalte kendte til det. Værdien heraf var omkring 80-100.000 kr. Det førte til uven-skab mellem dem. Tiltalte fik først efter 3 uger at vide, at der havde været brand på ejendommen. Politiet spurgte ikke til hans færden på brandtidspunktet, da de rettede henven-delse til ham. Hvis han kort tid efter den 8. marts 2002 var blevet spurgt, hvor han opholdt sig den dag, ville han have kunnet oplyse det. Han kan have opholdt sig i Sverige eller Norge. Han hjalp ofte $\sqrt{2}$ i den periode. Han kan også have været hjemme. Tiltalte har undret sig over, at politiet ikke interesserede sig for, hvor han var den 8. marts 2002. Tiltalte blev ikke gjort bekendt med, at han blev varetægtsfængslet in absentia i Danmark. Han blev hentet "ud

af det blå" den 13. maj 2008 og anholdt. Han var fængslet i Australien, indtil han kom til Danmark umiddelbart før grundlovsforhøret den 20. august 2008. Han havde ikke forinden fået oplyst noget om, at han skulle anholdes. Hans adresse i Australien fremgik af telefonbogen. Han har som følge af frihedsberøvelsen mistet sin velfungerende forretning i Australien, og hans familieliv er blevet "tyndslidt". Han har mistet sit hjem og sit investeringsselskab. Tiltalte ønsker at vende tilbage til Australien. Siden løsladelsen i november 2008 har han ikke kunnet komme tilbage til Australien, idet han ikke har penge til at rejse hjem, og hans opholdstilladelse er udløbet. Hans familie i Australien har måttet gå fra hus og hjem. Tiltalte har fået en etværelses lejlighed i

. Han har ikke nogen beskæftigelse. Han har uden resultat søgt hundredvis af jobs.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Straffen findes passende udmålt til fængsel i 1 år.

Under hensyn til, at forholdet er begået for mere end 7 år siden, og at tiltalte har været frihedsberøvet i mere end et halvt år, findes 6 måneder af straffen i medfør af straffelovens § 58, stk. 1, undtagelsesvis at kunne gøres betinget på vilkår som nedenfor anført.

De juridiske dommere tiltræder dommens afgørelse om erstatning.

Tiltalte har været frihedsberøvet i Australien fra den 13. maj 2008 til den 19. august 2008. Han har derefter været fri-

hedsberøvet fra den 19. august 2008 til den 24. november 2008 i Danmark.

Efter landsrettens bestemmelse skal frihedsberøvelsen i Australien - i lighed med frihedsberøvelsen i Danmark - i fuldt omfang afkortes i den idømte straf, jf. straffelovens § 86, stk. 4. Fradraget sker i første række i den ubetingede del af straffen, jf. straffelovens § 86, stk. 2, 1. pkt.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at 6 måneder af fængselsstraffen gøres betinget, idet fuldbyrdelse af denne del af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra denne landsretsdom på betingelse af, at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold.

Frihedsberøvelsen i Australien fra den 13. maj 2008 til den 19. august 2008 skal i fuldt omfang afkortes i den idømte straf.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Erstatningen skal betales inden 14 dage.

Erik P. Bentzen

Torben Geneser

Christian Schou

(kst.)

Cfr.

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 24. april 2009

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Tommy Brogaard', written over the printed name.

Tommy Brogaard
sektionsleder

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 21. november 2008.

SS nr. 3398/2008

Anklagemyndigheden

mod

født den

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 25. november 2003 hos Retten i Rødding.

er tiltalt for

overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 2,

ved den 8. marts 2002 ca. kl. 06.34 på , med
forsæt til at besvige brandforsikringen, krænke panthavers ret eller lignende
retsstridigt forsæt at have sat ild til sin ejendom, der delvis nedbrændte, alt
hvorved der skete skade for ca. 365.000,00 kr.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Ifølge anklageskriftet havde tiltalte bopæl i Sverige, da sagen blev rejst
men tiltalte var i mellemtiden flyttet til Australien.

Domsforhandlingen i sagen blev indledt ved Retten i Rødding den 22. no-
vember 2004, hvor retten traf bestemmelse om, at indkaldte vidner, der flere
gange tidligere var mødt forgæves, nu skulle afhøres.

Den 4. maj 2005 blev tiltalte varetægtsfængslet in absentia. Den 13. maj
2008 blev tiltalte anholdt og frihedsberøvet i Australien, og han blev den
19. august 2008 udleveret til Danmark, hvor han den 20. august 2008 blev
varetægtsfængslet.

Tiltalte har forklaret, at han købte ejendommen , i 1997

eller 1998. Ejendommen var ikke i den bedste stand, men tiltalte er håndværker og kunne altid gøre noget ved den. Tiltalte overvejede et projekt med et fælleshus og boliger rundt omkring. Han købte ejendommen sammen med sin ægtefælle, X_1 , som er australier. Han husker ikke købesummen, men han kan huske, at de selv havde 20%, og lånte resten. Det skal nok passe, at købesummen var 268.000 kr., således som det fremgår af sagens bilag 5. De boede der til december 2000, hvor de flyttede til Sverige, idet tiltalte fik mulighed for at komme igang med at lave præfabrikerede huse. Han mener ikke, at der blev foretaget udlæg eller optaget lån i huset, efter at han og ægtefællen havde købt det. Han husker ikke, at kommune skulle have foretaget udlæg for 171.169,- kr. Det kan godt være, at han skyldte børnepenge, men det var ikke så meget. Han husker ikke, om han havde gæld til Den Danske Bank, og om Den Danske Bank fik foretaget udlæg i huset. V_3 havde tidligere arbejdet for tiltalte og havde ikke noget sted at bo. De blev derfor enige om, at V_3 og samleveren V_1 kunne flytte ind. De kunne ikke komme ind hurtigt nok, idet de var blevet sat på gaden. V_3 og V_1 boede derefter i tiltaltes hus, men på et tidspunkt holdt de op med at betale husleje. Senere fik tiltalte af genboen at vide, at de var flyttet. På daværende tidspunkt var tiltalte engageret i Norge som konsulent. Han havde fortsat planer med huset i bl.a. om udstykning, eller om at lave en mini village. V_4 havde vist interesse for bygningen, og tiltalte kunne udstykke resten. Han kunne ikke blive enig med V_4 om vilkårene for handlen. Han tror ikke, at han har sat huset til salg hos en ejendomsmægler. Han havde mange planer, men familien ønskede at komme tilbage til Australien. Hans kone flyttede til Australien i februar eller marts 2003. Tiltalte flyttede med, men planen var, at han ville tilbage og gøre noget ved sine planer med huset. Når han i denne periode var i V_3 , boede han i sin campingvogn. Han solgte campingvognen til en kammerat, som så skulle sørge for afdragsbetalingen på huset. Projektet skulle finansieres via tiltaltes konsulentjob og ved salg af projektet. Der var ikke lavet så meget ved huset - kun lige så de kunne være der. På brandtidspunktet arbejdede tiltalte i Norge. Han boede i Sverige, 2 timers kørsel fra sin arbejdsplads. Han arbejdede hos X_2 , som havde stillet en lejlighed til rådighed for ham. Han arbejdede normalt 4 dage om ugen á 10 timer, dvs. 40 timer pr. uge. De timeopgørelser, som foreligger som sagens bilag 39, kunne godt ligne de timesedler, der blev brugt. Tiltalte havde normalt fri om fredagen hos X_2 . Tiltalte husker ikke, hvad han foretog sig fredag den 8. marts 2002. Han kan have lavet flere ting. Han hørte først om branden på X_2 , 2 - 3 uger senere. Det er sket nogle enkelte gange, at han om fredagen har arbejdet for X_2 , men for det meste kørte han hjem til Sverige. Tiltalte er foreholdt, at han under en afhøring den 25. november 2002 overfor politiet har oplyst, at han havde været på arbejde på brandtidspunktet. Tiltalte var ikke 100% sikker på dette. Hvis det havde været dårligt vejr om torsdagen, kunne det godt være, at han havde ventet med at køre hjem til om fredagen. Han har også hjulpet sin arbejdskammerat V_2 , som var igang med at bygge nyt hus. Tiltalte har ikke skrevet nogen regning til V_2 for sin bistand. Det skete et par fredage i

løbet af vinteren og foråret 2003, at han hjalp $\sqrt{2}$, men det var mest om aftenen, han hjalp ham. Den tredje mulighed, der foreligger, er, at tiltalte er kørt hjem til sin familie i Sverige torsdag aften. Hvis tiltalte havde hørt om sigtelsen på et noget tidligere tidspunkt, kunne han have udtalt sig med større sikkerhed om, hvor han var på brandtidspunktet. Tiltalte kan huske, at $\sqrt{3}$ og $\sqrt{1}$ engang, mens tiltalte boede i campingvogn, inviterede ham indenfor på øl. Mens de sad og røg øl, irriterede de tiltalte med opfordringer til, at tiltalte skulle ryge. Tiltalte er ikke-ryger. På et tidspunkt stak tiltalte en cigaret fra en cigaretpakke, der lå på bordet, i munden. Tiltalte sagde-samtidig, at det jo ser dumt ud, at han røg. Lige da tiltalte havde stukket cigaretten i munden, ringede hans telefon. Tiltalte gik udenfor for at besvare et telefonopkald og kom ikke tilbage. Før tiltalte gik ud, lagde han cigaretten fra sig. Tiltalte vil ikke sige, at det er den cigaret, der er brugt i den "brandmaskine", der blev fundet på gerningsstedet. Tiltalte nævner det blot som en mulighed, idet det er den eneste gang, han kan huske, han har haft en cigaret i munden. Tiltalte har ikke fået noget beløb udbetalt af forsikrings-selskabet, men han har stillet forsikringsselskabet forskellige forslag til en løsning med hensyn til brandforsikringen. Det lyder rimeligt med en rejsetid på 8,5 timer fra arbejdspladsen i Norge til $\sqrt{1}$. Det er i dag så længe siden, at tiltalte ikke har nogen mulighed for at huske, hvad han foretog sig den 8. marts 2002. Hans forhold til $\sqrt{3}$ var udmærket i begyndelsen, men det blev dårligt, da $\sqrt{3}$ holdt op med at betale husleje omkring juni-juli 2001. Da $\sqrt{3}$ gav ham cigaretten, var de stadig fine venner. $\sqrt{3}$ og $\sqrt{1}$ flyttede før julen 2001. $\sqrt{3}$ havde før han flyttede skåret 500 lærke-stammer op i brændsel og har muligvis solgt det. Tiltalte skulle have anvendt lærke-stammerne i sit projekt. Tiltalte flyttede til Australien omkring juletid 2002. det var tyndt med arbejde, og to af tiltaltes piger ville gerne tilbage til Australien. Tiltalte havde boet i Australien fra 1989 til 1997. Han var blevet gift i Australien i 1992.

$\sqrt{1}$ har forklaret, at hun tidligere har boet til leje i tiltaltes hus på $\sqrt{1}$. Tiltalte boede af og til i en campingvogn, som stod på ejendommen. Tiltalte var somme tider inde og spise. Hun har ikke oplevet, at tiltalte har taget en cigaret op og puttet den i munden, og vidnet har ikke gemt en cigaret, som tiltalte har haft i munden.

$\sqrt{2}$ har forklaret, at han arbejdede sammen med tiltalte i $\sqrt{1}$, Norge, i 2001 og 2002. De så også hinanden efter arbejdstid, idet tiltaltes lejlighed lå i nærheden af, hvor vidnet byggede hus. Tiltalte var normalt i Norge fra mandag til torsdag og tog hjem om fredagen. Nogle gange var tiltalte i $\sqrt{1}$ hele ugen. Tiltalte hjalp vidnet med at bygge hus. Det foregik om aftenen, men også somme tider på helligdage og i weekender. For det meste kørte tiltalte hjem om torsdagen. Det er svært for vidnet at sige, om tiltalte hjalp ham den 8. marts 2002. Huset stod færdig i juni eller juli 2002. Han kan ikke sige, hvor mange weekender tiltalte var der i 2002, og det skete, at tiltalte blot var der om fredagen.

V₃ har i retsmødet den 22. november 2004 forklaret, at han lærte tiltalte at kende, da tiltalte flyttede til området i 1997 eller 1998. Tiltalte begyndte en tømrervirksomhed, og vidnet har af og til hjulpet til i denne virksomhed. Tiltalte boede på i . Han og hans kone passede mest sig selv. Vidnet havde et rimelig godt forhold til tiltalte. Vidnet har boet i tiltaltes ejendom på i i ca. 7 måneder. Han mener, at de flyttede ind omkring december 2000, og at de flyttede igen i juli eller august 2001. Vidnet er ikke helt sikker på årstallet. Aftalen var, at de skulle betale en husleje på 2.000 kr. i begyndelsen, men at huslejen skulle stige til 3.000 kr. om måneden. Det var også aftalt, at vidnet kunne indhegne en mark, hvor han kunne have en hest gående. Tiltalte skiftede mening på dette punkt, og der opstod en uoverensstemmelse mellem dem. Vidnet oplevede det på den måde, at de måtte alt, da de flyttede derover, men da de først var flyttet ind, måtte de ikke noget. Huset var ikke i særlig god stand, da de flyttede ind. Problemerne omkring huslejeforholdet førte til uvenskab mellem dem, og de talte derefter ikke mere sammen. Mens vidnet fortsat boede i ejendommen, boede tiltalte på et tidspunkt i en campingvogn, som stod på grunden. Tiltalte havde nogle opgaver, som han skulle gøre færdig. Tiltalte boede i campingvognen ad flere gange. Opholdene var af en varighed på 1 uge til 14 dage. Vidnet syntes, at det var synd for tiltalte, at han skulle sidde ude i sin campingvogn, og han blev derfor inviteret ind til aftensmad. Tiltalte ryger ikke. Vidnet er ryger. Han ryger hjemmerullede cigaretter med filter. Vidnet mindes ikke, at tiltalte har røget, mens han har været på besøg hos vidnet. Det kan godt være, at han har talt med tiltalte om rygning. Han tvivler på, at han under en sådan samtale skulle have tilbudt tiltalte en cigaret. Hvorfor skulle vidnet lære andre at ryge, når han selv gerne vil holde op. Vidnet er næsten 100% sikker på, at han aldrig har tilbudt tiltalte en cigaret. Vidnet mener ikke, at tiltalte har sat en cigaret op til munden, og derefter lagt den fra sig igen. Vidnet har aldrig gemt en cigaret, som tiltalte har haft ved munden. Vidnet havde hjulpet tiltalte med at sætte en bil i stand. Vidnet skulle så have bilen for sin bistand. Tiltalte fragik denne aftale, og vidnet fjernede så noget lærketræ fra grunden, som betaling for sin indsats vedr. bilen. Vidnet har ikke siden været i kontakt med tiltalte. Den sidste kontakt med tiltalte var mens vidnet og hans kone boede i huset. Vidnet flyttede efter 7 måneder uden at give tiltalte besked. V₁ er vidnets ægtefælle. Hun har også overværet tiltaltes besøg i hjemmet. Tiltalte var interesseret i at sælge huset, som var sat til salg hos ejendomsmægler

, før vidnet og hans kone flyttede ind. Han tror også, at tiltalte tænkte på at sælge huset, mens vidnet boede der. Vidnet flyttede fra ejendommen til ejendommen , som ligger lige overfor. Vidnet havde tidligere boet i ejendommen , men da dette var en dårlig bolig, tilbød tiltalte, at de kunne flytte ind i hans hus. Vidnet hørte først om branden, da landbetjenten kom og fortalte om det.

V₄ , har den 22. november 2004 forklaret, at han kendte V₃ og V₁, og at det var gennem dem, at han stiftede bekendtskab med tiltalte. Sidste gang han så tiltalte, var lige før tiltalte flyttede til

Sverige. Han har set tiltalte på adressen , i forbindelse med besøg hos $\sqrt{3}$ og $\sqrt{1}$. Han tror nok, at tiltalte ved en sådan lejlighed er kommet forbi. Vidnet har hørt, at tiltalte var en god håndværker, og han gjorde også et positivt indtryk på vidnet. Vidnet har ikke haft nogen uoverensstemmelser med ham. Han tror ikke, at tiltalte var ryger. Vidnet kan ikke huske, om tiltalte på et tidspunkt er blevet tilbudt en cigaret, som han tog i munden. Han husker ikke, hvornår han sidste gang så tiltalte. Han tror, at det er mere end 2 år siden, måske 3 år siden. Vidnet har senere været i kontakt med tiltalte, idet vidnet var interesseret i at købe ejendommen

. Vidnet boede dårligt, og var interesseret i at købe et hus. Han ringede derfor til tiltalte. Det var mere end nogle få måneder før branden. Vidnet tror, at det måske var ca. 1 år før branden, at han var i kontakt med tiltalte om køb af huset. Han mener, at $\sqrt{1}$ og $\sqrt{3}$ lige var flyttet ud af huset, da han talte med tiltalte. Tiltalte ville gerne sælge huset, men det skulle ske uden om bank og ejendomsmægler. Vidnet skulle blot betale tiltalte 500.000 kr. Tiltalte sendte vidnet et brev om, hvordan handlen skulle gennemføres, og hvordan vidnet skulle afdrage på købesummen. Så vidt vidnet husker, skulle købesummen afdrages over 10 gange. Vidnet ønskede ikke at købe huset på de betingelser. Det skulle gå ordentligt til. Det brev, som han modtog fra tiltalte, har han nok smidt væk. Vidnet tror nok, at han var sammen med tiltalte hos $\sqrt{1}$ og $\sqrt{3}$ et par gange. Vidnet er ryger, og det er $\sqrt{3}$ også. Vidnet husker ikke, at have set tiltalte få tilbudt en cigaret og putte den i munden. Han kan slet ikke tro, at tiltalte er blevet tilbudt en cigaret, idet vidnet ikke kan se nogen grund til, at de skulle have tilbudt tiltalte en cigaret.

Kriminalassistent $\sqrt{5}$ Kriminalteknisk afdeling, , har den 22. november 2004 forklaret, at han har mange års erfaring med brandtekniske undersøgelser. Haderslev Politi bad om assistance i forbindelse med branden, og der blev allerede den 8. marts røretaget en brandteknisk undersøgelse i stuehuset. Ejendommen virkede forfalden. Allerede da vidnet kom ind i stuehuset, kunne han mærke en kraftig duft af brandbar væske. De flamingoplader, som er lagt ovenpå gulvet for at virke som kuldebro, var nogle steder krympet sammen, hvilket skyldtes, at de var gennemvædet med brandbar væske. Også luften i stuerne var mættet af benzin. Benzindunsten var over det hele. Vidnet kan ikke sige noget om, hvornår den brandbare væske var hældt ud. Man kunne også i stuerne se, at gulvtæppernes bagside nærmest lignede en svamp. Det var tydeligt, at tæpperne var blevet gennemvædet med benzin. Gulvtæppernes bagside havde netop det karakteristiske billede for, at der var hældt benzin på. Vidnet konstaterede, at der var udhældt brandbar væske rundt omkring i rummene, således som det fremgår af skitsen sidst i bilag 19. I det bagerste rum, hvortil der kun er adgang gennem de andre rum, var gulvtæppet ligesom krænget op, fordi det var gennemvædet. Vidnet kunne se, at der lå en tændstikæske på gulvtæppet. Ved tændstikæsken lå der tændstikker, nogle var anstrøgne, mens andre ikke var strøgne. I tændstikæsken var placeret en cigaret, og gløden i denne cigaret var gået ud i nærheden af tændstikkernes

svovlende. Cigaretten var gået ud af sig selv, før vidnet så den. Tændstikæ-
ken med cigaretten blev fundet, sådan som det fremgår af foto 23.⁶ Det er lidt
af en gåde, hvorfor cigaretten er gået ud. Vidnet ville selv have været utrolig
betænkelig ved at antænde en tændstik i det bagerste rum, idet der var risiko
for udvikling af en eksplosionsagtig brand. Den udhældte benzin har sands-
ynligvis medført, at benzindampenes volumenprocent har oversteget 7%.
Dette har skabt en for fed blanding til, at den kunne antændes, idet der ikke
har været tilstrækkelig med ilt. Hvis volumenprocenten f.eks. havde været
nede på 4%, ville den, der havde strøget en tændstik under disse betingelser,
være sprunget i luften. Der kan også være sket det, at cigaretgløden ikke har
haft den tilstrækkelige varme. Hvis glødens temperatur har ligget under 400
grader, har den ikke været tilstrækkelig til at antænde benzindampene. Der
ville så først være sket en antændelse, når gløden nåede svovlenderne. En ci-
garetglød skal have relativt meget ilt for at holde sig i gang. Vidnet kunne
konstatere, at der også havde været brand i staldrummet. Staldrummet var
meget svært brandskadedt, men skaderne var isoleret til staldrummet, hvilket
tydede på, at der havde været tale om en meget voldsom brandudvikling.
Den hurtigt udviklende brand tyder på, at der har været tale om antændelse
af en brandbar væske. Branden var meget centreret, og var meget hurtig
brændt ud. Branden havde ikke bredt sig til naborummet, hvor der var flere
brandbare ting i tagkonstruktionen. Hvis der havde været tale om ild i halm
eller lignende, ville omgivelserne være blevet varmet mere op, og branden
ville have bredt sig. De elektriske installationer blev undersøgt. Konklusio-
nen var, at der ikke var detekteret i de elektriske installationer. Prøver fra
gulvtæpperne bekræftede, at der var udhældt brandbare væsker på guld-
tæpperne.

14 Kriminalteknisk erklæring af 8. marts 2002 hedder det bl.a.:

"Sammenfatning.

Ejendommen har henstået ubeboet og uaf låst.

Stalden til ejendommen er udbrændt. Der er konstateret kraftig lugt som ef-
ter benzin i hele stuehuset. Undersøgelsen viste, at der er udhældt brandbar
væske på alle gulvtæppebelagte gulve i stuehuset. Der er endvidere fundet
en antagelig "brandmaskine", tændstikæske med istukket tændt cigaret, som
er gået ud af sig selv.

Vurdering.

Branden i stalden antages at være påsat, og at der er gjort forsøg på ildspå-
sættelse i stuehuset under anvendelse af brandbar væske og en tilvirket
brandmaskine

....

M.h.t. den fundne "brandmaskine" og de løse tændstikker, hvoraf 2 var an-
strøgne, kan det antages, at brandmaskinen er anrettet på stedet ved først at

antænde en cigaret, som herefter er røget "igang". Den glødende cigaret er herefter stukket ned i tændstikæskan med filterenden nede blandt tændstikkerne. Æsken er herefter klemmt lidt sammen omkring ca. midten af cigaretten. Æsken er herefter anbragt på siden på gulvet. Det har sandsynligvis været gerningsmandens hensigt, at cigaretten skulle gløde videre af sig selv helt ned til tændstikkernes svovlende og herefter antænde dem. De skulle herefter flamme op og hermed antænde benzindampene og frembringe ild i stuehuset. Gerningsmanden har åbenbart forregnet sig, idet brandmaskinen er gået ud af sig selv..."

Ifølge en erklæring af 5. november 2002 fra Retsgenetisk Institut kunne der påvises DNA fra menneske på cigaretskoddets filterpapir. Efter DNA-profilanalyse konkluderede Retsgenetisk afdeling, Retsmedicinsk Institut, at der var overensstemmelse mellem DNA-profilen for materiale på cigaretskoddet og tiltaltes DNA-profil. Det hedder videre i erklæringen fra Retsgenetisk afdeling:

"...

DNA-profilen for materialet fra cigaretskoddet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis materialet hidrører fra (tiltalte), end hvis materialet hidrører fra en tilfældig anden person i den danske befolkning. Beregningen er kun gældende ved sammenligning med personer, der ikke er nært beslægtede med (tiltalte)."

Der er under sagen foretaget en personundersøgelse. jf. retsplejelovens § 808. Det hedder i Kriminalforsorgens konklusion bl.a.:

"...

Afdelingen vurderer, at (tiltalte) er egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste og tilsyn af Kriminalforsorgen i længstetiden. Såfremt sagen kan afgøres med en almindelig betinget dom - helt eller delvis - vurderes der ikke at være behov for tilsyn af Kriminalforsorgen.

Alm. Brænd har under sagen nedlagt påstand om, at tiltalte dømmes til at betale en erstatning på 339.933,- kr.

Anklagemyndigheden har ikke villet bestride tiltaltes oplysning om, at han blev anholdt og frihedsberøvet i Australien den 13. maj 2008. Tiltalte har fra den 19. august 2008 været frihedsberøvet i Danmark.

Rettens begrundelse og resultat:

Det lægges efter den kriminaltekniske erklæring/ka. $\sqrt{6}$ vidneforklaring til grund, at der var tale om en påsat brand i stalden, og at stuehuset samtidig er forsøgt antændt ved hjælp af en såkaldt "brandmaskine" - en almindelig tændstikæske med en tændt cigaret isat. I den cigaret, som blev fundet i "brandmaskinen", er der konstateret DNA-spor, som hidrører fra tiltalte. Der er ikke fundet DNA-spor fra andre i cigaretten, hvilket antagelig

ville have været tilfældet, hvis der havde været tale om en cigaret, som tiltalte tidligere havde haft i munden, men som efterfølgende var blevet antændt af en anden. I øvrigt må denne mulighed anses for ganske usandsynlig, idet det må formodes, at det netop var meningen, at cigaretten skulle forsvinde i forbindelse med branden, og at det derfor set fra gerningsmandens synspunkt kunne være ligegyldigt, hvilken DNA, der var i mundstykket. På denne baggrund og idet tiltalte er den eneste, som kunne have en økonomisk interesse i branden, findes tiltalte skyldig efter anklageskriftet med den begrænsning, at brandskaden i overensstemmelse med Alm. Brands erstatningsopgørelse har andraget 339.933 kr.

Straffen fastsættes i medfør af straffelovens § 181, stk. 2, til fængsel i 1 år.

Den af Alm. Brand nedlagte erstatningspåstand tages til følge som nedenfor nærmere bestemt,

Thi kendes for ret:

Tiltalte, , skal straffes med fængsel i 1 år.

Inden 14 dage betaler tiltalte 339.933,- kr. til Alm. Brand.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Poul Henrik Pedersen

/gyj/BA

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Retten i Sønderborg, den 26. november 2008

Sandrine A. Mahler
overassistent